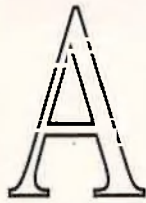

La darrera oportunitat

Aquest dissabte Palma viurà la segona diada per la llengua i l'autogovern. Si les previsions de l'organització es compleixen, prop de 30.000 mallorquins s'aplegaran sota el lema "Som comunitat històrica". L'entitat promotora, l'Obra Cultural Balear, vol accentuar molt el fet que ara és l'hora per reivindicar aquesta condició. No és que abans no ho fos, però el moment polític permet tenir una mínima esperança: Soler i el PP ho reclamen, a Madrid hi ha un govern del PP amb suport nacionalista... Qui es podria imaginar una conjuntura millor?

S'ha d'aplaudir l'oportunitat de l'OCB en la promoció d'aquesta iniciativa. Al capdavant hi ha l'interès que totes les forces polítiques balears s'hi sumin de veres. És a dir, que més enllà de suports protocol·laris, facin passes concretes i tangibles perquè Madrid reconegui la categoria de comunitat històrica a les Illes Balears. Aquesta és la qüestió. Serà així?

Quan José María Aznar va fer el seu discurs d'investidura es va limitar a anunciar que els estatuts d'Aragó i Canàries serien reformats. Posteriorment va dir, més difusament, que es generalitzaria la reforma a tots aquells estatuts que varen néixer per la via de l'article 143 de la Constitució. És a dir, el de les Balears, Extremadura, La Rioja, Madrid...

Hi ha una primera divisió on *juguen* Catalunya, País Basc, Galícia; una segona amb País Valencià, Andalusia, Canàries...; i la tercera on vegeta Balears acompanyada de la resta dels productes autonòmics del *café para todos*. Naturalment a la Catalunya institucional no li importa gaire la situació de les Balears. Segurament tampoc no li importa al País Valencià. Per ventura ara és el moment que el "germà" català –amb govern nacionalista– es banyi: que entengui que les Illes tenen dret a ser considerades jurídicament i políticament una comunitat històrica: tenim llengua i cultura pròpies, tenim dret propi i, a més, tenim unes característiques geogràfiques que donen, si cal, encara més especificitat. No és prou que ho entengui: és necessari que també ajudi.

Tant de bo els presidents Soler i Pujol parlin d'aquest tema el dia 17 quan es reuneixin a Palma. Tot i així hi ha una cosa clara: no és Catalunya qui ha de "salvar" les Balears. Només els ciutadans de les Illes se salvaran a si mateixos. Aquí és on pren gran importància la diada del dissabte d'aquesta setmana. Si la mobilització és un èxit i els 30.000 mallorquins que es necessiten surten al carrer reivindicant la condició de comunitat històrica hi haurà una raó –potser petita, però real– per a l'esperança. Si no és així, no hi haurà res a fer. En

aquest cas continuaríem essent el que hem estat fins ara: una comunitat autònoma igual que Madrid, la Rioja o Extremadura, per posar alguns exemples.

Si la diada és un èxit, els partits polítics –que individualment no es neguen a la consideració de comunitat històrica– potser entendran que és hora que es posin d'acord. Encara que sigui en uns mínims. Aquest acord de país és urgent. És imprescindible per al futur de les Illes.

S'hi posaran? Aquesta és la gran qüestió. La política balear encara es viu massa des de punts de vista maniqueus. No hi ha –no ho han demostrat mai– voluntat real d'arribar a acords bàsics. Hi ha nacionalistes que s'estimarien més que a la diada no s'hi hagués sumat el Govern; perquè és

del PP i, per tant, és l'"enemic", i també perquè d'alguna manera això significa que els lleva l'exclusivitat de la defensa de l'autogovern. D'altres, tot i ser del mateix partit de Soler, senten unes enormes reticències perquè segurament no han cregut mai en l'autonomia. I també hi ha altres partits que a hores d'ara solament pensen a dir el contrari del que pugui dir el PP, encara que vagi en contra dels interessos de Balears, perquè per a ells l'únic marc seriós és l'espanyol.

Tot plegat fa feredat. Si els representants dels pobles de les Illes Balears no es posen d'acord, les Illes seguiran en el pou de la tercera divisió autonòmica per molts anys. Ara és el moment de dir-los, a tots, que siguin adults i pactin. Per això és tan important que la diada del 18 de maig sigui un èxit. És la darrera oportunitat. ■

MIQUEL PAYERAS

“Ara és el moment de dir-los, a tots, que siguin adults i pactin. Per això és tan important que la diada del 18 de maig sigui un èxit. És la darrera oportunitat.”